

Nr 464.

Av herr **Jönsson** i Slätåker **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 426, angående försäljning till staden Eslöv av kronoegendomen Eslöv nr 15 och 17 i Malmöhus län.

I Kungl. Maj:ts nådiga proposition nr 426 föreslås, att riksdagen måtte medgiva försäljning av kronoegendomen 98/192 mtl. Eslöv nr 15 och 17 i Malmöhus län till Eslövs stad mot en köpeskillning av 246,000 kronor och på i propositionen för övrigt angivna villkor.

Efter det saluvärdering av egendomen i vanlig ordning ägt rum, varvid priset satts till 246,099 kronor och 40 öre, hade Eslövs stadsfullmäktige visserligen godtagit det föreslagna försäljningspriset, men med hänsyn till påpekade förhållanden hemställt om minskning i köpeskillingen motsvarande ränteförlusten för tiden från tillträdet och till tiden för arrendeperiodens utgång år 1923, varför fullmäktige erbjudit en köpesumma av 215,655 kronor. Kungl. Maj:ts befallningshavande följde emellertid uppskattningsmännens förslag.

Sedermera framförde stadsfullmäktige genom sina ombud i skrivelse av den 22 sistlidne april, att staden visserligen »med hänsyn till den oskattbara fördelen för Eslövs stad att i god tid förvärva ifrågavarande för den förutsedda framtida utvecklingen erforderliga områden», — hellre än att riskera affärens omintetgörande — måste antaga det föreslagna priset. Dock anhöllo de i samma skrivelse, att Kungl. Maj:t ville taga i övervägande, »huruvida ej en reducering av köpeskillingen med 25,000 kronor kunde anses skälig».

Förslaget om en minskning av köpeskillingen med 25,000 kronor grundade sig på ett av domänintendenten avgivet särskilt yttrande på grund av stadsfullmäktiges beslut av den 5 april 1918. Domänintendenten vidhöll visserligen uppskattningsmännens förslag men medgav för sin del, att à-priset på den högst eller till kr. 1,25 pr kvm. taxerade tomtmarken med hänsyn från de synpunkter, uppskattningsmännen anlagt — nämligen

bl. a. att kronan icke oskäligt borde betunga ett samhälle, som genom markinköp ville i god tid sörja för en sund utveckling, — kunde tänkas bliva föremål för någon avprutning. Dock ansåg han en sådan prisreducering icke böra överskrida 2,500 kronor pr hektar eller för 10 hektar tillhopa 25,000 kronor.

För vår del synas de skäl faktiskt föreligga, varom domänintendenten talat. Den uppgörelse, som varit avtalad mellan Eslövs stad och kronoegendomens arrendator om tidigare avträdande än vid arrendeperiodens slut 1923 av vissa områden, har sålunda numera omöjliggjorts på grund av arrendatorns vägran. Därigenom har staden kommit i det läge, att den planerade utläggningen av ett industriområde med spårförbindelse till bangården får anstå till 1923. En direkt följd härav blir naturligtvis också, att tomtprisen genom stadens ränteförluster bliva betydligt höjda, när planerna komma att realiseras, och att staden icke, såsom avsett var, kan inverka reglerande på markpriserna i samhället.

Staten har vid många tillfällen, då det gällt att avyttra större områden av kronomark till intill liggande stadssamhällen, visat tillmötesgående för att icke kommunerna skola alltför hårt betungas. I ett fall som ifrågasvarande, där staden avser att bl. a. lägga ut en god del av området till folkpark (190,000 kvm.) och egnahemskvarter (129,000 kvm.), hava även uppskattningsmännen ansett sig böra taga nödig hänsyn härtill. Då förefaller det oss icke vara skäligt att låta den omständigheten, att staden redan från början uppriktigt sagt ifrån, att egendomen är oundgängligen behöfelig för stadens utveckling, verka alltför mycket på prissättningen. Det synes oss, som om ett bifall till stadens senaste anhållan om minskning i köpeskillingen borde rönt beaktande, enär den grundar sig på verkliga billighetsskäl.

Vi tillåta oss därför hemställa,

att riksdagen måtte bifalla Kungl. Maj:ts nådiga proposition nr 426 på det sätt, att köpeskillingen sättes till 221,000 kronor.

Stockholm den 22 maj 1918.

Jöns Jönsson.

Johan Jönsson.

Per Svensson.
